

मद्यपाः किं न जल्यति *Trunkenbolde, Betrunkene* Spr. 615. 390. 2704.
PRASAṆGĀBH. 16, b. — 2) m. N. pr. eines Dānava HARIV. 12940.

मद्यपङ्क (मद्य + पङ्क) m. *Maische* H. 904.

मद्यपान (मद्य + 1. पान) n. der Genuss berauschender Getränke MBH. 5, 1078. Suçr. 1, 174, 10. WEBER, RĀMAT. UP. 355. PAÑĀT. 33, 15. 218, 12. Verz. d. Oxf. H. 91, b, 20. ein berauschendes Getränk: ततः सत् तया नार्या मद्यपानमद्यापिबत् MĀRK. P. 17, 22.

मद्यपाशन (मद्यप + श्) n. der Imbiss eines Säufers H. 907. fälschlich मद्यपासन WILSON und ÇKDra. nach ders. Aut.

मद्यपीत adj. = पीतमद्य gaṇa चाकृताभ्यादि zu P. 2, 2, 37.

मद्यपुष्पा (मद्य + पुष्प) f. *Grislea tomentosa* Roxb. RĪGĀN. im ÇKDra.

पुष्पी WILSON nach ders. Aut.

मद्यबीज (मद्य + बीज) n. *Weinhefe* H. 903.

मद्यभाजन (मद्य + भा) n. ein Gefäß, aus dem berauschende Getränke getrunken werden, HĀR. 170.

मद्यभाण्ड (मद्य + भा) n. ein Gefäß für berauschende Getränke M. 11, 147. PAÑĀT. 36, 16.

मद्यमाण्ड s. u. एण्ड 1, c.

मद्यवासिनी (मद्य + वा) f. *Grislea tomentosa* Roxb. RATNAM. 164. RĪGĀN. im ÇKDra. — Vgl. मद्यपुष्पा.

मद्यसंधान (मद्य + सं) n. das Branntweinbrennen H. 903.

मद्यामोद (मद्य + आ) m. *Mimusops Elengi* RĪGĀN. im ÇKDra.

मद्यासक्त m. N. pr. eines Mannes RĪGĀ-TAR. 8, 276. Vielleicht fehlerhaft für मद्यासक्तक.

मद्र (von 1. मद्) UṆĀDIS. 2, 13. 1) n. Freude H. 86. mit dat. oder gen. beim Wunsche P. 2, 3, 73. मद्रं देवदत्ताय oder ०दत्तस्य Sch. masc. UḡĒVAL. — 2) m. pl. N. pr. eines Volkes LASSEN in Z. f. d. K. d. M. 3, 212. fgg. ÇAT. BR. 14, 6, 3, 1. 3, 1. AV. PAṆI. in Verz. d. B. H. 92 (50). P. 4, 2, 108. 131. MBH. 3, 16620. HARIV. 784. VARĀH. BRH. S. 4, 22. 14, 22. 32, 19. WEBER, NAX. II, 392. शाकलं नाम मद्रेषु बभूव नगरं पुरा KATHĀS. 44, 17. VP. 177. MĀRK. P. 57, 44. 58, 45. मद्राणां समृद्धिः सुमद्रम् Vop. 6, 61. स्त्रीणां मद्रस्त्रियो मलम् MBH. 8, 2093. मद्रभुजिङ्गा: (मद्रकलिङ्गा: ed. Bomb.) 6, 349 (VP. 187). मद्रेश (so ed. Bomb. st. मद्रस) 7, 1602. VARĀH. BRH. S. 14, 33. मद्रेश्वर HARIV. 5083. ०राज 4968. 6702. MĀRK. P. 132, 46. ०माण्डल RĪGĀ-TAR. 8, 1533. ०वाणिजा: Kaufleute, die nach Madra gehen, P. 6, 2, 13, Sch. ०सविध, ०सनीड, ०समर्पाद, ०सवेश, ०सदेश 23, Sch. उत्तरमद्रा: AIT. BR. 8, 14; vgl. पौर्वमद्र. मद्र sg. das Land der Madra UḡĒVAL. MBH. 8, 2086. ein Fürst der Madra HARIV. 5013. 5494. ०सुता eine Tochter des Königs der Madra, Pāṇḍu's zweite Gemahlin, ÇABDAR. im ÇKDra. मद्रा eine Fürstin der Madra P. 4, 1, 177, Sch. Madra ein Sohn Çivi's, der Urahn des Volkes, VP. 444. BṬĀO. P. 9, 23, 3. — 3) f. आ a) N. pr. einer Tochter Raudrāçva's HARIV. 1661, wo die neuere Ausg. wie LANGLOIS मद्रा प्रूदा च मद्रा liest. — b) N. pr. eines Flusses VP. 185, N. 80. — c) eine Personification der ersten Mūrkhāṇā im Gāndhāra-Grāma As. Res. 9, 469. — 4) f. ई s. u. 2. — Vgl. मद्रक, माद्र.

मैद्रक (von मद्र) P. 4, 2, 131. 1) adj. = माद्रो भक्तिरस्य P. 4, 3, 100, Sch. f. मद्रिका in ०भार्य, ०कल्प, ०मानिन् 6, 3, 37, Sch. — 2) m. pl. N. eines verachteten Volkes, = मद्र MBH. 2, 119. 6, 2097. 7, 692. 8, 1836. fgg.

V. Theil.

2108. 12, 2429. 7559 (im Dakṣiṇāpatha; ÇKDra. u. दक्षिणापथ्यन्त्या liest मद्रपै:). HARIV. 1680. MĀRK. P. 57, 36. VARĀH. BRH. S. 14, 27. ०पति 11, 59. मद्रकाधम MBH. 8, 1868. sg. ein Fürst der Madra und ein Bewohner von Madra MBH. 1, 2696. मित्रधुस्रद्रको (so die ed. Bomb.) नित्यं यो नो द्वेष्टि स मद्रकः । मद्रके संगतं नास्ति लुद्रवाक्ये नराधमे ॥ 8, 1838. fgg. पृथिव्यां सर्वदेशानां मद्रको मलमुच्यते 2109. ein Sohn Çivi's und Urahn des Volkes HARIV. 1680. — 3) n. a) Bez. eines best. Gesanges JĀGĀN. 3, 113. जर्द्रवो गायति मद्रकाणि SĀJ. bei MUR. ST. 3, 64; vgl. u. जर्द्रव 1, wo मङ्गलानि st. मद्रकाणि gelesen wird. — b) ein best. Metrum, 4 Mal — — — — —, — — — — — Ind. St. 8. 401. ०गीतिभिः ebend.

मद्रकार (मद्र + 1. कार) adj. Freude bereitend P. 3, 2, 44. Vop. 26, 58.

मद्रकूल (मद्र + कूल) gaṇa धूमादि zu P. 4, 2, 127. — Vgl. माद्रकूलक.

मद्रकर (मद्रम्, acc. von मद्र, + 1. कर) adj. = मद्रकार P. 3, 2, 44. Vop. 26, 58. TRIK. 3, 1, 1.

मद्रगार m. N. pr. eines Mannes Ind. St. 4, 372. ०गारि PRAVARĀDH. in Verz. d. B. H. 56, 7.

मद्रनगर (मद्र + न) n. die Stadt der Madra (उत्तरदेशे) P. 7, 3, 24. Sch. — Vgl. माद्रनगर.

मद्रनाभ (मद्र + नाभ) m. eine best. Mischlingskaste MBH. 13, 2585.

मद्रप (मद्र + 2. प) m. Beherrscher der Madra MBH. 1, 4432. 8, 1866: vgl. u. मद्रक 2.

मद्राकर (मद्र + 1. कर), ०करोति scheeren P. 5, 4, 67. Vop. 7, 91. — Vgl. मद्राकर.

मद्राबल s. मुद्राबल.

मद्राय् (von मद्र), ०पति, ०पते / froh werden gaṇa लोकितादि zu P. 3, 1, 13.

मद्रार्म (मद्र + अर्म) n. P. 6, 2, 91. मद्राश्मार्म n. ebend.

मद्रिक् (von मद्राच्) adv. auf mich zu, zu mir her: स्तुतः प्रवृत्त्यन्वयोप मद्रियुक्ता रुरी वर्षणा पाक्षुर्वाङ् RV. 4, 177, 1. 3. 6, 31, 5. — Vgl. त्रिद्रिक्.

मद्रिकाप् (von मद्रिका), ०पते P. 6, 3, 37, Sch.

मद्रुकस्थली (म + स्थ) f. gaṇa धूमादि zu P. 4, 2, 127. — Vgl. माद्रुकस्थलक.

मैद्रमरकन्ध (मद्रमर? + कन्धा) n. gaṇa चिकूणादि zu P. 6, 2, 125.

मद्रैच् (मत् + अच्) adj. gegen mich gewandt: वक्तुं वा कृष्यो मद्रैच् RV. 7, 24, 3. adv.: आ तू न इन्द्र मद्राघुवानः (पाणि) 3, 41, 1. nom. sg. nach SĀJ. — Vgl. मद्रिक्.

मद्राद्रिक् adv. so v. a. मद्रिक्, mit doppeltem Suffix. आभिर्पादि तूयमा मद्राद्रिक् RV. 6, 22, 11.

मद्रत् (von मत्) adv. wie ich KATHĀS. 34, 228. wie mir 21, 25.

मैद्रन् (von 1. मद्) UṆĀDIS. 4, 112. adj. der Freude —, dem Rausche hingegeben: इन्द्राय महेने सुतं परिष्टेभन्तो नो गिरिः RV. 8, 84, 19. erfreuend, berauschend: इन्द्राय मद्रा मद्यो मद्रः सुतः 9, 86, 35. = शिव UḡĒVAL.

मद्रत् adj. 1) so v. a. मद्रन् erfreuend, berauschend (nach dem Comm.): सवन ÇĀKṆH. BR. 16, 1. 2. — 2) eine Form oder Ableitung des Zeitworts 1. मद् enthaltend AIT. BR. 3, 29. 38. 4, 4. 6, 9. 11. ÇAT. BR. 4, 3, 10. 11. PAÑĀT. BR. 8, 4, 5.

मद्रगोषि, मद्रगोषि und मद्रग्य (von मत् + वर्ग) adj. zu meiner Schaar —, zu meiner Partei gehörig SUDDH. K. im ÇKDra.